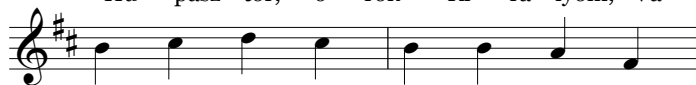

370. Tündöklő hajnali csillag

Philipp Nicolai
(1556–1608)

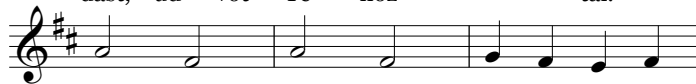
Tün - dök - lő haj - na - li csil - lag, Ö -
Hú pász - tor, ö - rök Ki - rá - lyom, Vá -

röm - köny - nyek közt ál - da - lak, Hogy
gyó szí - vem fe - léd tá - rom, Ál -

né - künk fel - ra - gyog - tál.
dást, üd - vöt Te hoz - tál.

Mily nagy s_jó vagy, A - lá - za - tos

és ma - gasz - tos Fe - je - de - lem!

Di - cső - sé - ged zen - gi nyel - vem.

2. Gyöngyökkel ékes korona, Szívemnek drága liljoma, Mennye-
nek édes gyümölcse! Lelkem érted sóhajt, eped, Sötét, rideg
ösvényemet Illattal, fénnel töltsd be! Érted égek, Ég szerelme,
kebelemre hittel zárlak. Többé én el nem bocsátlak.

3. Mennyből sugárzó fényesség, Boldog vagyok, ha bennem ég Szerelmed égi lángja. Ó, adj erőt, hogy kebleden Csüngjön, viruljon életem, Mint szőlőtőn az ága! Szánj meg, szállj meg Itt szívemben, Betlehemben kinyílt rózsza! Légy sebhedt szívem orvosa!

4. Eloszlik a bús éjszaka, Midőn Te, lelkem csillaga, Beragyogod utamat. Fáradt éltem újra éled, Midőn Igéd, tested, véred üdít, miként a harmat. Ilyen híven, Tarts öledben, kegyelmedben mind a sírig! Lelkem csak tebenned bízik.

5. Szívből szeretlek, Jézusom, Bátran megyek a jó úton, Amerre karod vezet. Te értem adtad életedet, Mennyben mutatsz dicsőbb helyet, Hol vigadok teveled. Ámen! Légyen Akaratod! Ott megadod, mire vágyom. Jöjj, ne késsél, nagy Királyom!

Philipp Nicolai (1556–1608) – Zábrák Dénes (1852–1913)